

दानियलको पुस्तक - एक सय बत्तीसौं

दोस्रो परीक्षाको भविष्यसूचक महत्त्वको उद्घाटन: पशुको प्रतिमा तथा १,४४,००० को छाप लगाइने समयको बुझाइ

Jeff Pippenger

2024-03-12

अधिल्ला लेखहरूमा हामीले तीन स्वर्गदूतहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने तीन परीक्षाहरूमध्ये दोस्रो परीक्षाका भविष्यसूचक विशेषताहरू पहिचान गर्न समय बितायौं। प्रत्येक स्वर्गदूतले एउटा विशिष्ट परीक्षा प्रतिनिधित्व गर्छ, र दोस्रो परीक्षा दृश्य परीक्षाको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। हामीले तीनै स्वर्गदूतहरूलाई पहिचान गर्यौं, र तिनका-तिनका सम्बन्धित परीक्षाहरू दानियेलको पहिलो अध्यायमा पनि पहिचान गरिएका छन्, जहाँ तीन परीक्षाहरूमध्ये दोस्रोचाहिँ दानियेल र तीन योग्य पुरुषहरूले बाबेलको भोजनको सट्टा शाकाहारी भोजन खाएपछि तिनीहरूको बाह्य रूपको आधारमा थियो। दोस्रो परीक्षाको अर्को विशेषता यो हो कि यसलाई प्रायः कलीसिया र राज्यको संयोजनको प्रतिनिधित्वद्वारा प्रस्तुत गरिन्छ।

उत्पत्ति अध्याय ११ मा निम्रोदको बाबेलको पतनमा ती तीनै स्वर्गदूतहरू र तिनका-तिनका सम्बन्धित परीक्षाहरू पहिचान गरिएका छन्। ती तीनवटा परीक्षाहरू त्यहाँ पद ३, ४, र ७ मा “आओ” भन्ने अभिव्यक्ति तीन पटक प्रयोग भएकोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। पद ४ मा रहेको “आओ” भन्ने दोस्रो अभिव्यक्तिले दोस्रो स्वर्गदूतको परीक्षालाई चिह्नित गर्दछ।

अनि तिनीहरूले भने, आओ, हामी आफ्ना निम्ति एउटा सहर र एउटा धरहरा बनाऔं, जसको टुप्पो स्वर्गतिर पुगोस्; अनि हामी आफ्ना निम्ति एउटा नाम कमाऔं, नत्रता हामी सारा पृथ्वीको सतहमाथि छरपस्ट हुनेछौं।
उत्पत्ति ११:४।

एउटा सहरले राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र एउटा मीनारले मण्डलीलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। तिनीहरूले एक विशिष्ट चरित्र पनि चाहन्थे, जसको प्रतिनिधित्व आफूहरूको निम्ति एउटा नाम कमाउने तिनीहरूको चाहनाले गर्छ। दोस्रो परीक्षामा चरित्र प्रायः प्रकट हुन्छ, र यो विपरीत चरित्रसँगको भिन्नतामा प्रकट गरिन्छ, जसको प्रतिनिधित्व कैन र हाबिल, बुद्धिमान् र मूर्ख कन्याहरू, वा दानियलको दोस्रो परीक्षामा बाबेलको भोजन खानेहरू र त्यसको विपरीत सागपात खानेहरूबीचको दृश्यात्मक रूपले गर्छ।

म विनयपूर्वक प्रार्थना गर्दछु, आफ्ना सेवकहरूलाई दस दिनसम्म परीक्षा गरियोस्; र हामीलाई खानका लागि सागपात तथा पिउनका लागि पानी दिइयोस्। त्यसपछि हाम्रा मुखाकृतिहरू तपाईंको सामुन्ने हेरिऊन्, र राजाको भोजनको अंश खाने बालकहरूको मुखाकृति पनि; अनि तपाईंले जे देख्नुहुन्छ, त्यसअनुसार आफ्ना सेवकहरूसित व्यवहार गर्नुहोस्। तब उनले यस विषयमा तिनीहरूको कुरा माने, र तिनीहरूलाई दस दिनसम्म परीक्षा गरे। अनि दस दिनको अन्त्यमा तिनीहरूको मुखाकृति राजाको भोजनको अंश खाने सबै बालकहरूको भन्दा अझ सुन्दर र शरीरमा अझ पुष्ट देखियो। दानिएल २:१२-१५।

मिलेराइट इतिहासमा, दोस्रो स्वर्गदूतको परीक्षाले उपासकहरूको दुई वर्ग प्रकट गर्‍यो। परीक्षामा असफल भएको वर्ग रोमका छोरीहरू बन्यो; अर्को वर्ग भने अग्रसर प्रकाशलाई निरन्तर पछ्याइरहने विश्वासीहरू थिए। रोमका छोरीहरूले आमाको भविष्यसूचक स्वरूपलाई प्रतिबिम्बित गर्छन्, र जसकी तिनीहरू छोरीहरू बने, ती आमा व्यभिचारिणीहरूको आमा भनेर चिनिन्छिन्। भविष्यवाणीको दृष्टिले व्यभिचारिणी भनेको त्यो कलीसिया हो, जसले राज्यसँग सम्बन्ध गाँस्छ, जसरी त्यो पोपसत्ताको प्रतिरूप हो।

प्रकाशको पुस्तकको चौधौँ अध्यायका तीन स्वर्गदूतहरूमध्ये पहिलोले, तीनै स्वर्गदूतका प्रत्येकका तीनै परीक्षाहरू धारण गरेको छ, जसरी दानिएल अध्याय एकले पनि धारण गरेको छ। दानिएल बाह्रमा पनि तीन-चरणीय परीक्षाको

प्रक्रिया पहिचान गरिएको छ, त्यसैले तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रिया दानिएलको पुस्तकको आरम्भ र अन्त्य दुवैमा उपस्थित छ।

धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, र सेता बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। दानिएल १२:१०।

पद बाह्रमा पहिलो परीक्षा भनेको पवित्रीकरण हो, जुन पवित्रस्थानको आँगनमा हुन्छ, जहाँ थुमा मारिन्छ र पापीलाई धर्मी ठहराइने योग्यता आरोपित गरिन्छ। पद बाह्रमा दोस्रो परीक्षा श्वेत बनाइनु हो, जसको प्रतीक पवित्रस्थानको पवित्र कक्षले गर्दछ, र यसले त्यो अवस्थालाई जनाउँछ जब विश्वासीलाई पवित्रीकरण प्रदान गरिन्छ। तेस्रो चरण परीक्षा गरिनु हो, जसले परमपवित्र स्थानको न्यायलाई जनाउँछ, जहाँ परमेश्वरका जनहरूलाई छाप लगाइन्छ, र महिमाकरण सम्पन्न हुन्छ। उपासकहरूको दुई वर्ग दुष्टहरूले, जसले बुझ्दैनन्, र बुद्धिमानहरूले, जसले बुझ्छन्, द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

दोस्रो परीक्षा, जसलाई पवित्र वचनमा धेरै पटक प्रस्तुत गरिएको छ, एउटा दृश्यात्मक परीक्षालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ उपासकहरूको दुई वर्ग प्रकट गरिन्छन्, र मण्डली तथा राज्यको संयोगको प्रतीक प्रस्तुत गरिन्छ। त्यत्तिकै महत्त्वपूर्ण कुरा यो हो कि दोस्रो परीक्षाको एउटा विशेषता यो हो कि यसले तेस्रो परीक्षालाई अघि गर्दछ, र तेस्रो परीक्षाले न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। तथापि, तेस्रो परीक्षाको न्यायसम्बन्धी एउटा महत्त्वपूर्ण सावधानी पनि छ, किनकि यी तीनै परीक्षामा न्याय समावेश हुन्छ; तर पहिलो दुई परीक्षा यस्तो इतिहासमा राखिएका छन् जहाँ चरित्र-विकास अझै सम्भव हुन्छ। तेस्रो परीक्षा यस अर्थमा भिन्न छ कि यो एउटा भविष्यवाणीगत लिटमस परीक्षा हो, जसले केवल यो पहिचान गर्छ कि परीक्षाको प्रक्रियाका अधिल्ला दुई चरणहरूमा तपाईं उपासकहरूको कुन वर्गमा परिणत भइसकेका थिए।

एक सय चवालीस हजारको छाप लगाइने समयावधिमा, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो र संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थासम्म समाप्त हुन्छ, त्यहाँ तीनवटा परीक्षाहरू छन्। पहिलो परीक्षा तब थियो जब स्वर्गदूत सेप्टेम्बर ११, २००१ मा अवतरित भयो, र मिलेराइट इतिहासमा अगस्त ११, १८४० मा अवतरित भएको स्वर्गदूतसँगको सामञ्जस्यअनुसार, त्यसपछि त्यो परीक्षा भोजनसम्बन्धी परीक्षा हुन्छ। दानिएल अध्याय १ मा, पहिलो परीक्षा तब आयो जब दानिएलले राजाको भोजन नखाने भनी आफ्नो हृदयमा अठोट गरे। जब पवित्र आत्मा खीष्टको बलिष्ठतामा उहाँमाथि अवतरित हुनुभयो र त्यसपछि उहाँले चालीस दिनसम्म उपवास बस्नुभयो, उहाँको पहिलो परीक्षा भोजनसम्बन्धी नै थियो।

एक लाख चवालीस हजारको मोहर लगाइने समयमा तेस्रो तथा अन्तिम परीक्षा आइतबारको व्यवस्था हो। त्यस समयमा सातौँ-दिनको विश्रामदिनको दाबीबारे समझ भएका, र सूर्यको दिनमा आराधना गर्ने छनोट गर्ने सबैले पशुको छाप प्राप्त गर्नेछन्, र तिनीहरू अनन्तकालका लागि हराइएका हुन्छन्। तीन वर्षपछि, दानियल अध्याय १ मा, दानियल र ती तीन जना योग्य जनलाई नबूकदनेसर (आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीक) सामु, अधिल्ला तीन वर्षको तिनीहरूको प्रशिक्षणको आधारमा न्याय गरिनका लागि ल्याइयो। निम्रोदको विद्रोहको कथामा तेस्रो “जाऊ” मा जब पिता र पुत्र तल झर्नुभयो, त्यो तिनीहरूको भाषा अलमल्याउन र तिनीहरूलाई सर्वत्र छरपस्ट पार्नका लागि थियो। तेस्रो परीक्षा नै त्यो लिटमस-परीक्षा हो, जसले ती दुई वर्गलाई अनन्तकालका लागि अलग पार्छ।

“झारपातको दृष्टान्त र जालको दृष्टान्त दुवैले स्पष्ट रूपमा शिक्षा दिन्छन् कि यस्तो कुनै समय हुँदैन जब सबै दुष्टहरू परमेश्वरतर्फ फर्किनेछन्। गहुँ र झारपात कटनीको समयसम्म सँगसँगै बढ्छन्। असल र खराब माछाहरू अन्तिम छुट्याइको लागि सँगै किनारमा तानिन्छन्।”

“फेरि, यी दृष्टान्तहरूले न्यायपछि कुनै अनुग्रहकाल रहने छैन भन्ने सिकाउँछन्। जब सुसमाचारको कार्य पूरा हुन्छ, तब तुरुन्तै असल र दुष्टबीच पृथक्करण हुन्छ, र प्रत्येक वर्गको नियति सदासर्वदाका लागि निश्चित हुन्छ।”
Christ's Object Lessons, 123.

एक लाख चौवालीस हजारको मुहर लगाइने समय चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामै समाप्त हुन्छ, र त्यस तेस्रो परीक्षाको बीचमा तथा ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा आएको पहिलो परीक्षाको बीचमा दोस्रो परीक्षा लाओदिकीया एडभेन्टवादमाथि ल्याइन्छ। “न्यायपछि कुनै परीक्षाकाल हुँदैन,” किनकि त्यसबेला एक लाख चौवालीस हजारका लागि सुसमाचारको कार्य पूरा भइसकेको हुन्छ।

बहिनी ह्याइटले धेरै स्थानहरूमा सिकाउनुहुन्छ कि यदि हामीले पहिलो परीक्षा पार गरेनौं भने, हामी दोस्रो परीक्षा पनि पार गर्न सक्दैनौं, र दोस्रो परीक्षा सफलतापूर्वक पार नगरी हामी तेस्रो, निर्णायक परीक्षामा आफ्नो असफलता प्रकट गर्नेछौं।

“मलाई ख्रीष्टको पहिलो आगमनको घोषणातर्फ फेरि ध्यानाकर्षित गराइयो। यूहन्ना येशूको मार्ग तयार गर्न एलियाको आत्मा र शक्तिमा पठाइएका थिए। यूहन्नाको साक्षीलाई अस्वीकार गर्नेहरूले येशूका शिक्षाबाट कुनै लाभ पाएनन्। उहाँको आगमनको पूर्वघोषणा गर्ने सन्देशप्रतिको तिनीहरूको विरोधले तिनीहरूलाई यस्तो अवस्थामा पुऱ्यायो कि उहाँ मसीह हुनुहुन्थ्यो भन्ने सबैभन्दा प्रबल प्रमाणलाई तिनीहरूले सहजै ग्रहण गर्न सकेनन्। शैतानले यूहन्नाको सन्देश अस्वीकार गर्नेहरूलाई अझ अगाडि बढेर ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्न र क्रूसमा चढाउन प्रेरित गर्‍यो। यसो गरेर तिनीहरूले आफूलाई यस्तो अवस्थामा राखे जहाँ पेन्टिकोसको दिनको त्यो आशीर्वाद, जसले तिनीहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फको मार्ग सिकाउने थियो, तिनीहरूले ग्रहण गर्न सकेनन्। मन्दिरको पर्दा च्यातिनुले यहूदी बलिहरू र विधिहरू अबउपरान्त स्वीकार गरिनेछैनन् भन्ने देखायो। महान् बलि अर्पित भइसकेको थियो र स्वीकार पनि गरिएको थियो, र पेन्टिकोसको दिन अवतरित भएको पवित्र आत्माले चेलाहरूको मनलाई सांसारिक पवित्रस्थानबाट स्वर्गीयतर्फ लग्यो, जहाँ येशू आफ्नै रगतद्वारा प्रवेश गर्नुभएको थियो, ताकि उहाँले आफ्ना चेलाहरूमाथि आफ्नो प्रायश्चित्तका लाभहरू खन्याउनुहोस्। तर यहूदीहरू पूर्ण अन्धकारमा छोडिए। तिनीहरूले उद्धारको योजनासम्बन्धी आफूले पाउन सक्ने सबै ज्योति गुमाए, र अझै पनि आफ्ना निष्फल बलि र भेटीहरूमाथि भरोसा गरिरहे। स्वर्गीय पवित्रस्थानले सांसारिकको स्थान लिइसकेको थियो, तापनि तिनीहरूलाई यस परिवर्तनको कुनै ज्ञान थिएन। त्यसकारण पवित्र स्थानमा ख्रीष्टको मध्यस्थताबाट तिनीहरूले कुनै लाभ पाउन सकेनन्।”

“धेरैले ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्ने र क्रूसमा चढाउने यहूदीहरूको चालचलनलाई भयका साथ हेर्छन्; र उहाँमाथि गरिएको लज्जास्पद दुर्व्यवहारको इतिहास पढ्दा, तिनीहरू आफूले उहाँलाई प्रेम गर्थे, र पत्रसलेझैं उहाँलाई इन्कार गर्नेथिएनन्, वा यहूदीहरूलेझैं उहाँलाई क्रूसमा चढाउनेथिएनन् भनी ठान्छन्। तर सबैका हृदयहरू जाँच गर्नुहुने परमेश्वरले, तिनीहरूले येशूप्रति अनुभूत गरेको दाबी गरेको त्यो प्रेमलाई परीक्षामा ल्याउनुभएको छ। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको स्वागतलाई लिएर सम्पूर्ण स्वर्गले अत्यन्त गहिरो चासोका साथ हेरिरहेको थियो। तर येशूलाई प्रेम गरेको दाबी गर्ने, र क्रूसको कथा पढ्दा आँसु बगाउने धेरैले, उहाँको आगमनको सुसमाचारलाई उपहास गरे। सन्देशलाई हर्षसाथ ग्रहण गर्नुको सट्टा, तिनीहरूले त्यसलाई भ्रम हो भनी घोषणा गरे। उहाँको प्रकट हुने आशा गर्नेहरूलाई तिनीहरूले घृणा गरे र तिनीहरूलाई मण्डलीहरूबाट बाहिर निकाले। पहिलो सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेहरू दोस्रोबाट लाभान्वित हुन सकेनन्; न त मध्यरातको पुकारबाट तिनीहरूले लाभ पाए, जुन तिनीहरूलाई विश्वासद्वारा येशूसँग स्वर्गीय पवित्रस्थानको परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्न तयार पार्नका लागि थियो। र अघिल्ला दुई सन्देशहरूलाई अस्वीकार गरेर, तिनीहरूले आफ्नो समझलाई यति अन्धकारमय बनाएका छन् कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा, जसले परमपवित्र स्थानतर्फको बाटो देखाउँछ, तिनीहरूले कुनै ज्योति देख्न सक्दैनन्। मैले देखें कि जसरी यहूदीहरूले येशूलाई क्रूसमा चढाए, त्यसरी नै नामधारी मण्डलीहरूले यी सन्देशहरूलाई क्रूसमा चढाएका छन्, र यसकारण तिनीहरूलाई परमपवित्र स्थानतर्फको बाटोको कुनै ज्ञान छैन, र त्यहाँ येशूको मध्यस्थताबाट तिनीहरूले कुनै लाभ पाउन सक्दैनन्। आफ्ना निष्फल बलिदानहरू चढाउने यहूदीहरूझैं, तिनीहरूले पनि येशूले छोडिसक्नुभएको कक्षतर्फ आफ्ना निष्फल प्रार्थनाहरू अर्पण गर्छन्; र यस छलमा प्रसन्न भएको शैतानले धार्मिक स्वरूप धारण गर्छ, र आफूलाई ख्रीष्टियन भनी दाबी गर्ने यी मानिसहरूको मनलाई आफूतर्फ डोऱ्याउँछ, आफ्ना शक्ति, आफ्ना चिन्हहरू, र झूटा अचम्मका कामहरूद्वारा तिनीहरूलाई आफ्नो पासोमा बलियोसँग बाँध्छ।”—Early Writings, 259–261.

यदि हामीले सेप्टेम्बर ११, २००१ द्वारा प्रतिनिर्दिष्ट चेतावनीको सन्देश स्वीकार गर्दैनौं भने, त्यो आइपुग्दा—यदि हामी त्यतिन्जेलसम्म जीवित नै छौं भने—हामीले निःसन्देह आइतवारको व्यवस्था स्वीकार गर्नेछौं। त्यसैले, जुन परीक्षा मार्फत हामी आफ्नो अनन्त नियति निर्धारण गर्नेछौं, र जुन परीक्षा हामीले आइतवारको व्यवस्थाको समयमा मुहर लगाइनुअघि उत्तीर्ण गर्नेपर्छ, अर्थात् जुन परीक्षा हामीले अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि उत्तीर्ण गर्नेपर्छ, त्यो दोस्रो परीक्षा हो, र त्यो पशुको प्रतिमाको परीक्षा हो।

“प्रभुले मलाई स्पष्ट रूपमा देखाउनुभएको छ कि अनुग्रहको अवधि समाप्त हुनु अघि नै पशुको प्रतिमा बनाइनेछ; किनकि यही परमेश्वरका जनहरूको लागि महान् परीक्षा हुनेछ, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त नियति निर्णय गरिनेछ। तपाईंको धारणा यति धेरै असङ्गतिहरूको अव्यवस्थित मिश्रण छ कि त्यसद्वारा थोरै मात्र धोखा खानेछन्।

“प्रकाश 13 मा यो विषय स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ; [प्रकाश 13:11-17, उद्धृत]।

“परमेश्वरका जनहरूले मुद्राङ्कित हुनुअघि तिनीहरूले पार गर्नेपर्ने परीक्षा यही हो। जसले उहाँको व्यवस्था पालन गरेर, र जाली साबथ स्वीकार गर्न इन्कार गरेर, परमेश्वरप्रति आफ्नो निष्ठा प्रमाणित गरे, तिनीहरू प्रभु परमेश्वर यहोवाको ध्वजामुनि उभिनेछन्, र जीवित परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्नेछन्। स्वर्गीय मूलको सत्य त्यागेर आइतबारको साबथ स्वीकार गर्नेहरूले पशुको छाप प्राप्त गर्नेछन्।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयको दोस्रो परीक्षा एक भविष्यसूचक दृश्यात्मक परीक्षा हो। यसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमाको गठनको पहिचान गर्नुपर्ने माग गर्दछ, र त्यो परीक्षा केवल परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनद्वारामात्र प्रकट हुन सक्छ। त्यसभन्दा पनि बढी, परमेश्वरको भविष्यसूचक वचन केवल तिनैले बुझ्नेछन् जसले पछिल्ला वर्षाको सन्देश खान छनोट गर्छन्, जुन “लाइनमाथि लाइन” को पद्धतिको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यदि हामीले प्रकाश अठारको शक्तिशाली स्वर्गदूत तल ओर्लदा उसको हातमा रहेको सन्देश खान अस्वीकार गर्नु भने, पशुको प्रतिमाको गठनलाई पहिचान गर्ने क्षमता हामीमा रहनेछैन।

स्वर्गदूतको हातमा रहेको सन्देश खानको लागि भविष्यवाणीका विद्यार्थीले स्वर्गदूतको हातमा एउटा सन्देश छ भन्ने कुरा देख्न सक्नुपर्छ। जब प्रकाशको पुस्तक अठार अध्यायको शक्तिशाली स्वर्गदूत तल ओर्लन्छ, त्यस पदले उसको हातमा कुनै कुरा रहेको छ भनी निर्दिष्ट गर्दैन; तर “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” को कार्यविधिले धेरै साक्षीहरूको आधारमा यो स्थापित गर्छ कि तल ओर्लने स्वर्गदूतहरूको हातमा सधैं एउटा सन्देश हुन्छ। “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” को कार्यविधिलाई अस्वीकार गर्नेहरू त्यस सन्देशप्रति अन्धा हुन्छन्, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमा बनिरहेको छ भन्ने प्रमाण प्रदान गर्छ। यो अवश्य चिन्नुपर्छ, किनकि हाम्रो अनन्त गन्तव्य यही सत्यलाई चिन्नुमा आधारित छ। “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” द्वारा, सिस्टर ह्वाइटले पहिलो स्वर्गदूतका भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरूलाई प्रकाशको पुस्तक अठार अध्यायको शक्तिशाली स्वर्गदूतका उही विशेषताहरूसँग पहिचान गर्नुहुन्छ।

“मलाई पृथ्वीमा चलिरहेको कार्यप्रति सारा स्वर्गले लिएको चासो देखाइयो। येशूले एक शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई अवतरण गरी पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई उहाँको दोस्रो आगमनको तयारी गर्न चेतावनी दिन नियुक्त गर्नुभयो। जब त्यो स्वर्गदूत स्वर्गमा येशूको उपस्थितिबाट प्रस्थान गर्‍यो, एक अत्यन्तै उज्ज्वल र महिमामय ज्योति उसको अगाडि-अगाडि गयो। मलाई भनियो कि उसको अभियान पृथ्वीलाई उसको महिमाले आलोकित गर्नु र मानिसलाई परमेश्वरको आउँदै गरेको क्रोधबारे चेतावनी दिनु थियो। भीडहरूका भीडहरूले त्यो ज्योति ग्रहण गरे। तिनीहरूमध्ये केही अत्यन्तै गम्भीर देखिन्थे, जबकि अरू आनन्दित र भावविभोर थिए। ज्योति ग्रहण गर्ने सबैले आफ्ना अनुहार स्वर्गतिर फर्काए र परमेश्वरको महिमा गरे। यद्यपि त्यो सबैमाथि फैलिएको थियो, कतिपय केवल त्यसको प्रभावान्तर्गत आए, तर त्यसलाई हृदयदेखि ग्रहण गरेनन्। धेरै जना ठूलो क्रोधले भरिए। सेवकहरू र मानिसहरू दुष्टहरूसँग एक भए र त्यस शक्तिशाली स्वर्गदूतद्वारा फैलाइएको ज्योतिको दृढतापूर्वक प्रतिरोध गरे। तर त्यसलाई ग्रहण गर्ने सबै जना संसारबाट अलग भए र आपसमा घनिष्ठ रूपमा एकताबद्ध भए।”

“शैतान र तिनका दूतहरू यथासम्भव धेरै जनाको मन ज्योतिबाट तान्न निरन्तर व्यस्त थिए। जस समूहले त्यसलाई अस्वीकार गर्‍यो, तिनीहरू अन्धकारमा छाडिए। मैले परमेश्वरका दूतलाई उहाँका नामधारी जनहरूमाथि अत्यन्त गहिरो चासोका साथ निगरानी गरिरहेको देखेँ, ताकि स्वर्गीय मूलको सन्देश तिनीहरूकहाँ प्रस्तुत गरिँदा तिनीहरूले विकसित गरेको चरित्रको अभिलेख गर्न सकून्। अनि जब येशूप्रति प्रेम भएको दाबी गर्ने धेरै जनाले स्वर्गीय सन्देशबाट उपहास, खिल्ली, र घृणासहित फर्किए, तब हातमा पत्रपत्रिका लिएको एक दूतले त्यो लज्जास्पद अभिलेख गर्‍यो। येशूलाई उहाँकै नामधारी अनुयायीहरूद्वारा यसरी तुच्छ ठानिएको कारण सारा स्वर्ग आक्रोशले भरियो।” Early Writings, 245, 246.

उक्त अंशमा प्रकाशको पुस्तक अध्याय चौधको पहिलो स्वर्गदूतलाई “अधिकारसहित पठाइयो” “पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई उहाँको दोस्रो आगमनका लागि तयार हुन चेतावनी दिन तल ओर्लन,” र यो ठीक त्यही कार्य हो जुन प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको स्वर्गदूतको हो। पहिलो स्वर्गदूतको मिशन “पृथ्वीलाई आफ्नो महिमाले उज्यालो पार्नु र मानिसलाई परमेश्वरको आउँदै गरेको क्रोधबारे चेतावनी दिनु” थियो, र यो फेरि अध्याय अठारको स्वर्गदूतकै मिशन हो। जसले त्यो सन्देश ग्रहण गरे, तिनीहरूले “परमेश्वरलाई महिमा दिए,” र जसले त्यो सन्देश अस्वीकार गरे, तिनीहरू “पूर्ण अन्धकारमा छोडिए।”

दानियेल र ती तीन योग्यजनहरूले स्वर्गीय आहार खान रोजे, र अर्को समूहले बाबेलको आहार खायो। दस दिनको “दृश्य परीक्षण” को अन्त्यमा, दानियेल र उनका सहचरहरूले परमेश्वरलाई महिमा दिए, किनकि तिनीहरूको मुहार बाबेलको आहार खानेहरूको भन्दा दृष्टिगोचर रूपमा बढी पुष्ट र सुन्दर थियो। प्रकाशको पुस्तकको चौधौँ अध्यायको पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशले, अनन्त सुसमाचारको आफ्नो पहिचानभित्र, यी तीनै परीक्षणहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ। पहिलो परीक्षण परमेश्वरको भय मान्नु हो, दोस्रो उहाँलाई महिमा दिनु हो, र तेस्रो परीक्षण न्यायको घडी आइपुग्दा हुन्छ। जसले अध्याय दसमा यूहन्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं पहिलो स्वर्गदूतको हातबाट सानो पुस्तक लिएर खाए, तिनीहरूले दोस्रो परीक्षणमा परमेश्वरलाई महिमा दिए, र त्यसपछि तिनीहरू नबूकदनेसरको न्यायमा प्रवेश गर्न तयार भए। पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा भएको पहिलो परीक्षण शक्तिशाली स्वर्गदूतको हातमा रहेको सानो पुस्तक खानु थियो। त्यस परीक्षणले अर्को परीक्षणको परिचय गरायो, जहाँ तेस्रो र अन्तिम लिटमस परीक्षणभन्दा अघि आराधकहरूको दुई वर्ग प्रकट गरिनु थियो, जसले केवल या त महिमित चरित्र, या अन्धकारले भरिएको चरित्र देखायो।

एक लाख चवालीस हजार जनको छाप लगाइने समयावधि ११ सेप्टेम्बर, २००१ देखि संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था सम्मको इतिहास हो। त्यस इतिहासमा दस कन्याहरूको दृष्टान्त अक्षरशः पुनरावृत्त र पूरा हुनेछ। त्यस तथ्यले त्यसपछि हबकूक २ को भविष्यसूचक इतिहास पनि अक्षरशः पुनरावृत्त र पूरा हुनेछ भन्ने कुरा चिन्हित गर्दछ। यसको अर्थ यो पनि हो कि एक लाख चवालीस हजार जनको छाप लगाइने अवधि त्यही अवधि हो, जब प्रत्येक भविष्यसूचक दर्शनको प्रभाव अक्षरशः पुनरावृत्त र पूरा हुन्छ।

दानियेल अध्याय एघार, पद चालीस १९८९ मा अन्तको समयमा अनसिल गरिएको थियो। यो पद १७९८ मा भएको अन्तको समयबाट सुरु हुन्छ, र १९८९ मा भएको अन्तको समयलाई चिह्नित गर्दै समाप्त हुन्छ। रेखामाथि रेखा, १७९८ को अन्तको समय १९८९ को अन्तको समयसँग समरेखित हुन्छ। पद चालीसको इतिहास, १७९८ देखि सुरु भई, र पद एकचालीसमा रहेको आइतबारको व्यवस्थासम्म निरन्तर रहने, बाइबलीय अगमवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा पृथ्वीको पशु (संयुक्त राज्य अमेरिका) को इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। गणतन्त्रवाद र प्रोटेस्टेन्टवादका रूपमा पृथ्वीको पशुका दुई सिङ्गहरू अन्तका ती दुई समयद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा, त्यस अवधिभित्रका तीन परीक्षाहरूमध्ये दोस्रो परीक्षाको दौरान प्रोटेस्टेन्ट सिडले उपासकहरूका दुई वर्ग उत्पन्न गर्नेछ। एउटा वर्गले ख्रीष्टको प्रतिरूप विकास गरिसकेको हुनेछ, र अर्को वर्गले पशुको प्रतिरूप विकास गरिसकेको हुनेछ। त्यस परीक्षा-अवधिमा, रिपब्लिकन सिङ्ग धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट सिङ्सँग एकताबद्ध हुनेछ र पशुको एउटा प्रतिमा निर्माण गर्नेछ, किनकि त्यसबेला प्रोटेस्टेन्ट चर्चहरूले नागरिक सरकारमाथि नियन्त्रण लिनेछन्। त्यो समयावधि परमेश्वरको वचनका प्रत्येक दर्शनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ,

किनकि यहाँ प्रत्येक “बाइबलका पुस्तकहरू मिल्छन् र समाप्त हुन्छन्।”

त्यस इतिहासको दोस्रो परीक्षा पशुको मूर्तिको परीक्षा हो, जो कन्याहरूका लागि आन्तरिक रूपमा पनि, र दुई प्रतिद्वन्द्वी राजनीतिक दलका राजनीतिज्ञहरूका लागि बाह्य रूपमा पनि लागू हुन्छ। त्यो परीक्षा नै चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थामा “अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि” हामीले उत्तीर्ण गर्नुपर्ने परीक्षा हो। त्यो परीक्षा नै “हामी छाप लगाइनुअघि” हामीले पार गर्ने परीक्षा हो। त्यो परीक्षा नै यस्तो परीक्षा हो जहाँ “हाम्रो अनन्त नियति निर्णय गरिनेछ।”

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“अर्का एक शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई पृथ्वीमा ओर्लन पठाउने कार्य सुम्पियो। येशूले उनको हातमा एउटा लेखन राखिदिनुभयो, र जब उनी पृथ्वीमा आए, उनले कराए, ‘बेबिलोन पतन भयो, पतन भयो।’ त्यसपछि मैले निराश भएकाहरूलाई फेरि आफ्ना आँखाहरू स्वर्गतिर उठाउँदै, आफ्नो प्रभुको प्रकट हुने आशातर्फ विश्वास र आशासहित हेर्दै गरेको देखें। तर धेरैजना मानौं निद्रामा परेझैं, जड अवस्थामै रहिरहेका देखिन्थे; तैपनि म तिनीहरूका अनुहारमा गहिरो शोकको छाप देख्न सक्थें। निराश भएकाहरूले पवित्रशास्त्रबाट देखे कि तिनीहरू ढिलाइको समयमा थिए, र तिनीहरूले दर्शनको परिपूर्तिको निम्ति धैर्यपूर्वक प्रतीक्षा गर्नुपर्छ। जसले तिनीहरूलाई 1843 मा आफ्नो प्रभुको प्रतीक्षामा हेर्न डोर्‍याएको उही प्रमाणले तिनीहरूलाई 1844 मा उहाँको प्रतीक्षा गर्न प्रेरित गर्‍यो। तैपनि मैले देखें कि बहुसंख्यकसँग 1843 मा तिनीहरूको विश्वासलाई चिह्नित गर्ने त्यो उत्साह थिएन। तिनीहरूको निराशाले तिनीहरूको विश्वासलाई म्लान बनाएको थियो....”

“जब पवित्रस्थानमा येशूको सेवा-कार्य समाप्त भयो, र उहाँ परमपवित्रस्थानभित्र प्रवेश गर्नुभयो, अनि परमेश्वरको व्यवस्था समाविष्ट भएको सन्दूकको सामु उभिनुभयो, तब उहाँले तेस्रो सन्देश सहित संसारतर्फ अर्को पराक्रमी स्वर्गदूत पठाउनुभयो। स्वर्गदूतको हातमा एक पत्रपट राखियो, र जब ऊ शक्ति र महिमासहित पृथ्वीमा अवतरित भयो, तब उसले मानिसलाई कहिल्यै सुनाइएका सबैभन्दा भयानक धम्कीयुक्त एक भयङ्कर चेतावनी घोषणा गर्यो। यो सन्देश परमेश्वरका सन्तानहरूलाई तिनीहरूका अगाडि रहेको परीक्षाको घडी र क्लेश देखाई तिनीहरूलाई सावधान राख्नका निम्ति दिइएको थियो। स्वर्गदूतले भन्यो, ‘तिनीहरू पशु र त्यसको प्रतिमासित घनिष्ठ सङ्घर्षमा ल्याइनेछन्। अनन्त जीवनको तिनीहरूको एकमात्र आशा दृढ रहनु हो। तिनीहरूको जीवन नै जोखिममा परे तापनि, तिनीहरूले सत्यलाई दृढतासाथ थामिराख्ने पर्छ।’ तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो सन्देश यसरी समाप्त गर्छ: ‘यहाँ सन्तहरूको धैर्य छ: यहाँ तिनीहरू छन् जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वास पालन गर्छन्।’ जब उसले यी शब्दहरू दोहोर्‍यायो, तब उसले स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फ आँल्यायो। यस सन्देशलाई ग्रहण गर्ने सबैका मन परमपवित्रस्थानतर्फ निर्देशित हुन्छन्, जहाँ येशू सन्दूकको सामु उभिनुभएको छ, र उहाँ ती सबैका निम्ति आफ्नो अन्तिम मध्यस्थता गरिरहनुभएको छ, जसका लागि कृपा अझै बाँकी छ र ती सबैका निम्ति पनि, जसले अज्ञानतावश परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गरेका छन्। यो प्रायश्चित्त धर्मी मृतकहरूका निम्ति पनि गरिन्छ र धर्मी जीवितहरूका निम्ति पनि। यसमा ती सबै समावेश छन्, जो ख्रीष्टमाथि भरोसा गर्दै मरे, तर परमेश्वरका आज्ञाहरू सम्बन्धी ज्योति नपाएका कारण, त्यसका विधिहरू उल्लङ्घन गरेर अज्ञानतावश पाप गरेका थिए।”

Early Writings, 245, 255.